

γούν θέματα όπως η ματαιότητα των ανθρώπινων μεγαλειών, η μοναξιά του γένη, τα διλήμματα που προβάλλει μπροστά στον άνθρωπο η ζωή και οι αντίστοιχες συνέπειές τους. Διαχρονικοί έχουν μείνει στίχοι όπως οι παρακάτω, όπου ο Καβάφης λες και προσπαθεί να συμπυκνώσει λακωνικά τις ασυμβατότητες και τον δραματικό χαρακτήρα της ανθρώπινης ζωής.

*Σαν έτοιμος από καιρό, σα θαρραλέος,
σαν που ταιριάζει σε που αξιώθηκες μια τέτοια πόλι,
πλησίασε σταθερά προς το παράθυρο,
κι άκουσε με συγκίνησιν, αλλ' όχι
με των δειλών τα παρακάλλια και παράπονα,
ως τελευταία απόλαυσι τους ήχους,
τα εξαίσια όργανα του μυστικού θιάσου,
κι αποχαιρέτα την, την Αλεξάνδρεια που χάνεις.*

(Απολείπει ο Θεός Αντώνιον)

*Και τώρα τι θα γένουμε χωρίς βαρβάρους.
Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις.*

(Περιμένοντας τους βαρβάρους)

Ο Καβάφης πέθανε από καρκίνο του λάρυγγα στις 29 Απριλίου του 1933 σε νοσοκομείο της Αλεξάνδρειας. Άφησε την τελευταία του πνοή ήσυχα, διακριτικά και περήφανα, ακριβώς όπως είχε φροντίσει να ζήσει. Προστάτευσε την ιδιωτικότητά του από τα αδιάκριτα βλέμματα όλων αυτών που ξενίζονταν τόσο από τον ιδιότυπο ποιητικό του λόγο όσο και από την τόλμη του να είναι ειλικρινής για τις προσωπικές του επιλογές, ζώντας μέσα σε μία συντηρητική κοινωνία. Άφησε πίσω του ένα πολύτιμο έργο που αποτελείται από 154 αναγνωρισμένα ποιήματα και ακόμη κάποια που ο ίδιος είχε κρύψει ή αποκηρύξει. Σε εκείνο το σεμνό δωμάτιο, λοιπόν, την ημέρα που έκλεινε τα εβδομήντα του χρόνια ο Κωστάκης του Πέτρου-Ιωάννη Καβάφης και της Χαρίκλειας Φωτιάδη, μέσα από το ανοιχτό μυαλό του, την ευρεία παιδεία του, την μεθοδική εργασία και την ι-δαιτερότητα της προσωπικότητάς του, είχε γίνει ο ποιητής Κ.Π. Καβάφης. Τα υπόλοιπα ήταν ζήτημα χρόνου.

Τατιάνα Δουδουλάκη

8 ΜΑΡΤΙΟΥ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η Γυναίκα ανά τους αιώνες

Η πρωτοπόρος του γυναικείου κινήματος από την Αδριανούπολη

Κάθε χρόνο στις 8 Μαρτίου τιμάται επετειακά η γυναίκα. Η γυναίκα, η οποία σ' όλες τις εποχές, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, αγωνίστηκε για τα δικαιώματά της, τις ιδιότητες και τις αξίες της.

Στις πρωτόγονες κοινωνίες η εξημέρωση των ζώων ή-

ταν έργο της γυναίκας.

Και το πρώτο ζώο που εξημέρωσε ήταν ο άντρας, λέει με φιλοπαίγμονα διάθεση ο ιστορικός του πολιτισμού Γ. Ντυράν.

Μπορεί όμως στην αρχαιότητα η γυναίκα να εξημέρωσε τον άντρα, αλλ' αυτός αργότερα την υποδούλωσε. Μετά από ένα μεταβατικό στάδιο μητριαρχίας (σύστημα κοινωνικής οργάνωσης που ο ρόλος της γυναίκας είναι κυρίαρχος και στα οικογενειακά και στα πολιτικά ζητήματα) που κυρίαρχο είδος στον κοινωνικό οργανισμό ήταν η γυναίκα, περάσαμε σ' ένα μακρό στάδιο πατριαρχίας, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Βέβαια μέσα στην ποικιλία του χώρου και στην εναλλαγή του χρόνου μπορούμε να δούμε κοινωνίες, στις οποίες διασώζονται υπολείμματα μητριαρχίας, όπως στην Κρήτη και στη Σπάρτη, στις οποίες η γυναίκα κατέχει μια ιδιαίτερη θέση. Αλλά στα ιστορικά χρόνια, η κυριαρχία του άνδρα είναι απόλυτη.

Ακόμη και σε κοινωνίες αναπτυσσόμενες πολιτικά και πολιτιστικά, όπως στην Αθήνα, η θέση της γυναίκας ήταν υποσκελισμένη.

Είναι θλιβερό το γεγονός ότι κανένα από τα φωτεινά πνεύματα του αρχαίου κόσμου δεν σκέφτηκε ν' αναγνωρίσει στη γυναίκα ίσα δικαιώματα με τον άντρα. Ακόμη και ο Αριστοφάνης προβάλλει τις θέσεις του, αλλ' αυτή η προβολή γίνεται μέσα από το πρίσμα του κωμικού. Ο Χριστιανισμός βέβαια προσπάθησε να βελτιώσει τη θέση της γυναίκας, να τιμήσει την προσφορά και να υψώσει την προσωπικότητά της. Ο Απόστολος Παύλος διακήρυξε ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη γυναίκα και στον άνδρα. Όταν όμως οι άνθρωποι άρχισαν να κατακτούν τις πρώτες πολιτικές ελευθερίες, άρχισε η θέση της γυναίκας να αλλάζει. Οι αστικοί κώδικες των πιο προηγμένων κρατών αναγνώρισαν κάποια δικαιώματα στη Γυναίκα. Με την πάροδο των χρόνων όμως άρχισε ν' αλλάζει και η νοοτροπία των γυναικών. Αποβάλλουν την παθητικότητά τους και τη μοιρολατρία τους και διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Όταν ξέσπασε η Γαλλική Επανάσταση, το πνεύμα πολλών ανθρώπων ήταν έτοιμο να δεχτεί το μήνυμα για τη λύτρωση της γυναίκας.

Το 1879 η Φελισιτέ ντε Κεραμίο παρουσίασε το «Τετράδιο παραπόνων των γυναικών» και το 1791 ο Ολύμπ ντε Γκουζ έδωσε το πρώτο φεμινιστικό σάλπισμα με τη «Διακήρυξη των Δικαιωμάτων της Γυναίκας». Το 1793 ο Κοντορσέ στον σχεδιασμό συντάγματος που ετοίμασε πρότεινε να δοθεί δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες.

Στα μετέπειτα χρόνια, κάτω από το φως νέων θεωριών και αντιλήψεων, διαμορφώθηκε το Γυναικείο κίνημα που από τη λατινική λέξη femina (=γυναίκα) ονομάστηκε φεμινιστικό.

Ο φεμινισμός ως κίνημα ιδεολογικό αποσκοπούσε και αποσκοπεί στην ολοκληρωτική χειραφέτηση της γυναίκας και στην

πολιτικοκοινωνική της εξίσωση με τον άντρα. Οι θεωρίες των πρώτων σοσιαλιστών ενίσχυαν τον φεμινισμό σε μεγάλο βαθμό. Ο Κάρολος Μαρξ αποφαινεται ότι «η κοινωνική πρόοδος μπορεί να μετρηθεί με ακρίβεια από τη θέση της γυναίκας σε κάθε εποχή».

Από το 1866 ο Μιλ υπόβαλε στο Αγγλικό Κοινοβούλιο υπόμνημα που ζητούσε για τις γυναίκες ισότητα στις αμοιβές, είσοδο σ' όλα τα επαγγέλματα, νομική και πολιτική εξίσωση. Η κοινή γνώμη στις πιο αναπτυγμένες χώρες αρχίζει να μεταστρέφεται και να δέχεται τη νέα πραγματικότητα. Οι πιο τολμηρές γυναίκες αρχίζουν να σπάνε αρχέγονους φραγμούς, να σπάνε κοινωνικά ταμπού και μπαίνουν επικεφαλής σε πνευματικούς και πολιτικούς αγώνες. Έτσι τα κράτη αναγκάζονται να τους αναγνωρίσουν δικαιώματα στον οικονομικό, πνευματικό και πολιτικό τομέα. Στην εποχή μας συντελέστηκαν πολλές επαναστάσεις. Ίσως η πιο εντυπωσιακή είναι η επανάσταση που συντελέστηκε γύρω μας, στο σπίτι μας, στη δουλειά μας, σ' όλους τους χώρους της κοινωνικής και πολιτικής δραστηριότητας. Η γυναίκα εισέβαλε παντού, έσπασε τους δεσμούς αιώνων, κατάκτησε υψηλές θέσεις στην επιστήμη και στην πολιτική και απέδειξε ότι δεν υστερεί σε τίποτα από τον άντρα. Οι δυνατότητές της, που έμειναν επί αιώνες σε λανθάνουσα κατάσταση, αποδεδειγμένα και θαυματουργήσαν.

Ο αγώνας τους δεν ήταν εύκολος. Όταν ξέφυγε από τη σφαίρα της θεωρίας και πήρε τη μορφή ανοιχτής πάλης, συνάντησε πολλές αντιδράσεις. Πρώτες οι Αγγλίδες, ύστερα από αγώνα 50 ετών κατακτήσαν το 1918 δικαίωμα ψήφου. Το 1920 ακολούθησαν οι Αμερικανίδες και συνέχισαν το ένα μετά το άλλο τα υπόλοιπα κράτη. Η Γαλλία, το λίκνο του φεμινισμού, έδωσε δικαίωμα ψήφου στη γυναίκα μόλις το 1945. Σήμερα σε πολλές χώρες του κόσμου η γυναίκα έχει απόλυτα καταξιωθεί. Στην Ελλάδα το γυναικείο κίνημα παίρνει μορφή με την έκδοση της «Εφημερίδας των Κυριών» από την Καλλιρρόη Παρρέν (πρωτοπόρο του κινήματος των γυναικών). Το 1893 εμφανίστηκαν οι πρώτες φοιτήτριες στο Πανεπιστήμιο και στο Πολυτεχνείο, και το 1912 διορίζονται για πρώτη φορά γυναίκες δημόσιοι υπάλληλοι.

Μετά το 1920 οι οργανώσεις «Σύνδεσμος δικαιωμάτων γυναικών» και το «Εθνικό συμβούλιο Ελληνίδων» προώθησαν περισσότερο τις διεκδικήσεις των γυναικών. Ύστερα από μία δεκαετία αγώνων, οι Ελληνίδες μπόρεσαν να προσέλθουν για πρώτη φορά στις κάλπες στις δημοτικές εκλογές της Θεσσαλονίκης το 1930. Μετά τον πόλεμο, και συγκεκριμένα το 1952, δίνονται στην Ελληνίδα πλήρη πολιτικά δικαιώματα. Η πρώτη Ελληνίδα βουλευτής ήταν η Μ. Σκούρα από τη Θεσσαλονίκη και η πρώτη υπουργός η Λίνα Τσαλδάρη.

Σήμερα, με τις μεγάλες αλλαγές των κοινωνικοπολιτικών εξελίξεων, οι γυναίκες και πάλι καλούνται να δώσουν μάχες, για να διατηρήσουν αυτά που με κόπο κατέκτησαν.

Καλούνται να είναι «πανταχού παρούσες».

«Ο Θεός, για να μην είναι πανταχού παρών, έπλασε τη γυναίκα», λέει μια κινέζικη παροιμία.

Ευαγγελία Νατσιδου

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ «ΚΑΜΗΛΑΣ»

Στη Θράκη, τον τόπο όπου λατρεύτηκε με πάθος ο Διόνυσος και αφιερώθηκαν σ' αυτόν πλήθος τελετών, μεταφέρθηκαν από τα βάθη των αιώνων στο σήμερα έθιμα που έχουν σχέση με τη λατρεία του Διόνυσου, της θεάς Γης – της φύσης – της γονιμότητας.

Οι πρόσφυγες της Ανατολικής Θράκης – γεωργοί και ποιμένες – μαζί με τα λίγα υπάρχοντά τους έφεραν μαζί τους το δικό τους τρόπο ζωής, τα ήθη και τα έθιμα, πολλά δε απ' αυτά είχαν Διονυσιακή προέλευση και ήταν αφιερωμένα στο Φθινόπωρο, τον καιρό της σποράς και την Άνοιξη, τον καιρό της γονιμότητας. Από τα έθιμα ενδιαφέρον παρουσιάζει αυτό της «καμήλας» που είναι αποκριάτικο έθιμο και ταυτίζεται με την Καθαρή Δευτέρα.

Ένας παλιός καμηλιέρης διηγείται: Την καμήλα έμαθα να την κατασκευάζω από τον πατέρα μου που ήταν και αυτός καμηλιέρης. Πολλές μέρες πιο μπροστά στη γειτονιά που ετοιμάζονταν η καμήλα είχε κίνηση, ζωή. Ψήναμε μεξέδες, πίναμε κρασί, η γκάντα έπαιζε και εμείς όλοι σκεπτόμασταν και προσπαθούσαμε να κάνουμε την καμήλα καλύτερη από πέρσι. Ετοιμάζαμε τον ξύλινο σκελετό – το κεφάλι το προσέχαμε ιδιαίτερα – και βάζαμε όλη την τέχνη μας, ώστε να μοιάζει με της καμήλας.

Την Καθαρή Δευτέρα σκεπάζαμε τον ξύλινο σκελετό της καμήλας με πολύχρωμα κιλίμια – φούντες-χάντρες, έμπαιναν από κάτω δύο άντρες, βάζαμε πάνω τον καρνάβαλο, δύο καμηλιέρηδες ο ένας με τη γυναίκα του, ο γκαϊντατζής και ο οδηγός με το γαϊδουράκι και παίρναμε τους δρόμους.

Στη διαδρομή η καμήλα ζωήρη με το μεγάλο της στόμα άρπαζε ό,τι της άρεσε και ό,τι την κερνούσαν. Πλήθος μεταμφιεσμένων με τολμηρές χειρονομίες, πειράγματα και τραγούδια συμπλήρωναν το σκηνικό.

ΕΦΥΓΕ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

Έφυγε απ' τη ζωή ο Ορέστης Κολοζώφ σε ηλικία 74 ετών.

Ο Ορέστης Κολοζώφ γεννήθηκε στην Αλεξανδρούπολη στις 6 Ιουνίου 1940 από οικογένεια κομμουνιστών. Από τα παιδικά του χρόνια γαλουχήθηκε με τα ιδανικά του σοσιαλισμού και τους αγώνες του ΚΚΕ στη χώρα μας.

Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο το 1952 στην Αλεξανδρούπολη. Από το 1955 ήρθε με την οικογένειά του στην Αθήνα όπου και τελείωσε το Γυμνάσιο (1959) κι έφυγε το 1960 στην Ιταλία. Τελείωσε τις σπουδές του ως φυσικός στο Πανεπιστήμιο της Πίζας.

Από το 1963 υπήρξε μέλος της ΕΔΣ και το 1967 γίνεται μέλος του ΚΚΕ.

Στην Ιταλία μέχρι τη δικτατορία του 1967 διετέλεσε συνδικαλιστικό στέλεχος του φοιτητικού κινήματος, γραμματέας του Συλλόγου Φοιτητών Ρώμης καθώς και γραμματέας της Ομοσπονδίας Φοιτητικών Συλλόγων Ιταλίας. Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας πρωτοστάτησε στην ανάπτυξη της αντιδικτατορικής πάλης και είχε την ευθύνη από το κόμμα του την δουλειά για τους φοιτητές της Ιταλίας κι αργότερα της Δυτικής Ευρώπης.

Υπήρξε επιστήμονας, διανοούμενος της βράσης που είχε συνειδητοποιήσει ότι η επιστημονική γνώση, τότε μόνο είναι αληθινή δύναμη, όταν χρησιμοποιείται για να αλλάξει τον κόσμο.

Σε όποια υπεύθυνη θέση του κόμματος βρισκόταν, αυτό που τον διέκρινε ήταν η συνέπεια λόγων και έργων. Τον διέκρινε πάντα η σεμνότητα, η ευγένεια και η επιμονή για την πραγματοποίηση των στόχων του λαϊκού κινήματος και του κόμματος. Η φημισμένος για τη νηφαλιότητά του στη σκέψη και στον σχεδιασμό της πάλης.

Ο Ορέστης Κολοζώφ διετέλεσε βουλευτής και κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΚΚΕ και για πολλά χρόνια υπεύθυνος του τμήματος Διεθνών Σχέσεων του κόμματός του.

Αφιέρωσε όλη του ζωή υπερασπιζόμενος το δικαίο του λαού για μια κοινωνία της ειρήνης, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Ήταν παράδειγμα σεβασμού από φίλους και πολιτικούς αντιπάλους του.

– Ορέστη Καλό σου Ταξίδι.

– Θα σε θυμόμαστε ως πατριώτη μας αλλά και για το ιδιαίτερο ενδιαφέρον που έδειχνες για το Σύλλογό μας και για τις εκδηλώσεις του.

Στους δικούς του ανθρώπους, στη γυναίκα του, το γιο του Γιώργο, στα αδέρφια του Τερψιχόρη και Δημήτρη εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Μαρία Κανδύλη

Ο ένας καμηλιέρης σε κάποια στιγμή σκότωνε τον αντίπαλό του, εκείνος όμως ξαφνικά ξαναζωντανεύει. Η αιώνια αναπαράσταση της ζωής και του θανάτου. Του σπόρου που πέφτει στη γη και βλασταίνει με τρόπο μαγικό.

Στο τέλος κρεμούσαν την καμήλα τιμωρόντας την για τα αγαθά που έκλεψε, εκδικούμενοι μ' αυτόν τον τρόπο τον Τούρκο κατακτητή για την άγρια φορολογία. Όλοι μαζί κατέληγαν στην πλατεία Δημοκρατίας (Βουλγαριδίη) και γλεντούσαν ως το πρωί.

Σ' όλη αυτή τη διαδικασία με αποκορύφωμα το γλέντι ακούονταν τραγούδια, στίχοι με ποιητικό πλούτο. Στα δύσκολα εκείνα χρόνια των διωγμών και της τουρκικής καταπίεσης τα έθιμα έδιναν λίγη χαρά στους καταπιεσμένους Έλληνες.

Όπως σ' όλα τα έθιμα έτσι και στο έθιμο της καμήλας έχουμε την αναπαράσταση της σποράς, της βλάστησης, της δημιουργίας της ΖΩΗΣ.

Συνέχεια στη σελ. 7

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΒΡΟ, ΕΤΣΙ ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΙΚΟ ΤΥΠΟ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ Επιμέλεια Δήμητρα Κυριαζίδου

ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ - ΔΗΜ. ΕΝΟΤ. ΦΕΡΩΝ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν και φέτος οι καρναβαλικές εκδηλώσεις στην πόλη των Φερών και στην υπόλοιπη Δημοτική ενότητα, και κορυφώθηκαν με την μεγάλη καρναβαλική παρέλαση την Καθαρά Δευτέρα 3/3/2014 και την αναβίωση του εθίμου της «Γκαμήλας». Η συμμετοχή φέτος ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Παρέλασαν περίπου 800 καρναβαλιστές μαζί με 7 άρματα. Ως Αντιδήμαρχος Φερών θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους καρναβαλιστές που παρέλασαν, τους συλλόγους Κ.Ε.Φ.Υ, πολιτιστικούς σύλλογους Βρυσούλας, πολιτιστικός σύλλογος Αρδανίου, πολιτιστικός σύλλογος Δορικού πολιτιστικός σύλλογος Πέπλου, ενόργανης γυμναστικής, μουσουλμάνων, πολιτιστικός σύλλογος Μοναστηρακίου, τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων όλων των σχολείων Α/θμιας και Β/θμιας εκπαίδευσης Φερών, τους επαγγελματίες τις περιοχής και όλους τους χορηγούς μας για την πολύτιμη βοήθειά τους.

Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΦΕΡΩΝ & ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΜΕΑ
ΔΟΥΝΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

* * *

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Συντονιστική Επιτροπή Νοτίου Έβρου συνεδρίασε στις Φέρες σήμερα 5/2/2014 και ώρα 10 π.μ. και αποφάσισε να συμμετάσχει στις πανελλαδικές κινητοποιήσεις του αγροτικού κόσμου. Σε πρώτη φάση να γίνει συγκέντρωση των αγροτικών μηχανημάτων στις Φέρες, στον Πέπλο και στο Τυχερό και έπειτα κλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

Αιτήματα

1. Άμεση αποζημίωση θανατωμένων ζώων και κίνητρα για αντικατάσταση του ζωικού κεφαλαίου των κτηνοτρόφων που επλήγησαν από την ευλογία.
2. Υλοποίηση της εξαγγελίας της κυβέρνησης για την θέσπιση αγροτικού πετρελαίου.
3. Λήψη μέτρων για την μείωση τους κόστους παραγωγής (κατασκευή έργων υποδομής).
4. Κατάργηση του φόρου των αγροτεμαχίων, των αγροτικών αποθηκών και σταυλικών εγκαταστάσεων (Χαράτσι).
5. Αύξηση του εισοδηματικού ορίου ένταξης στο καθεστώς τήρησης βιβλίων και κατάργηση του φόρου επιτηδεύματος.
6. Απλοποίηση των διαδικασιών τήρησης βιβλίων εσόδων-εξόδων.
7. Άμεση ανανέωση των ανοιχτών δανείων των αγροτών (ΑΔΑ).
8. Όχι στην κατάργηση του ΕΛΟΓΑΚ.

* * *

ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ ΔΗΜ. ΕΝΟΤ. ΦΕΡΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Φέρες 18-2-2014

Το Κέντρο Δια βίου Μάθησης του Δήμου Αλεξανδρούπολης διοργανώνει στις Φέρες προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων, στα οποία μπορούν να συμμετέχουν όλοι χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση.

Τα θέματα των προγραμμάτων είναι: Ξένες γλώσσες (Βουλγαρικά, Γερμανικά, Ισπανικά, Ιταλικά, Ρωσικά, Τουρκικά), επιχειρηματικότητα για αγρότες και νέους, Πληροφορική, Περιβάλλον και καθημερινή ζωή, διακόσμηση, Υγιεινή διατροφή, Τοπικά μνημεία, Ιστορία τέχνης και πολιτισμού.

Τηλέφωνο επικοινωνίας 2555350095 Γραφείο 12, ώρες 9:00-14:00 στο Δημοτικό Κατάστημα Φερών. Για την ένταξη των ενδιαφερομένων στο πρόγραμμα απαιτείται η συμπλήρωση αίτησης (υπάρχει έντυπη) και φωτοαντίγραφο ταυτότητας ή διαβατηρίου. Θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας. Προθεσμία υποβολής αιτήσεων έως 28-2-2014.

Ο Αντιδήμαρχος Φερών & Πρωτογενούς Τομέα
Δουνάκης Κωνσταντίνος

* * *

Απαξιώνεται η πολιτιστική μας κληρονομιά

Τετάρτη, 29 Ιανουαρίου 2014

Μία μεγάλη, ανοιχτή «πληγή», παραμένει για τον Έβρο η υπόθεση κατασκευής μουσείου για τα σπουδαία ευρήματα της Μικρής Δοξιάρας-Ζώνης, που καθυστερεί απελπιστικά, εδώ και πολλά χρόνια. Παρά το γεγονός ότι τα ευρήματα προσέδωσαν επισκέπτες και ενδιαφέρον από όλο τον κόσμο, η δημιουργία ενός χώρου για την στέγασή τους καρκινωβατεί κάτω από γραφειοκρατίας και έλλειψης χρημάτων για την ολοκλήρωση των απαραίτητων μελετών. Το θέμα επαναφέρει στην επικαιρότητα με ανακοίνωση-παρέμβασή της η Λαϊκή Συμπέριση Ορεστιάδας, ζητώντας την παρέμβαση του υπουργείου Πολιτισμού, ενώ ο επίτιμος έφορος αρχαιοτήτων και «ψυχή» των ανασκαφών, που από το 2002 συγκινούν το πανελλήνιο και όχι μόνο, Διαμαντής Τριαντάφυλλος, εκφράζει στη «ΓΝΩΜΗ» την πικρία του για τις καθυστερήσεις, την αγωνία του για τις μικρές φθορές που έχουν υποστεί κάποια ευρήματα, αλλά συνάμα και την ελπίδα του για άμεση διευθέτηση των προβλημάτων που έχουν προκύψει.

* * *

Ειδήσεις από τον Πύργο (Μπουργκάς) Βουλγαρίας

Η φίλη Αναστασία Μίνδοβα από το Μπουργκάς της Βουλγαρίας μας έστειλε επιστολή, με την οποία μας ενημερώνει για τις δραστηριότητες του συλλόγου τους «Σύλλογος Ελλήνων Βουλγαρίας» και συγχαίρει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του δικού μας συλλόγου. Όπως μας γράφει, στις 21 Φεβρουαρίου 2014 είχαν μια εκδήλωση με θέμα «Η γλώσσα της μητέρας», στην οποία προσκλήθηκαν πολλές φυλές, Βούλγαροι, Έλληνες, Τούρκοι, Εβραίοι και Σιγχανοί.

Στις 16 Μαρτίου επίσης γιόρτασαν τα 22 χρόνια από την ίδρυση του συλλόγου τους, αλλά επίσης γιόρτασαν και τη δική μας Εθνική Γιορτή της 25ης Μαρτίου.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο έργο του συλλόγου τους και χαιρόμαστε που η Εθνική μας γιορτή είναι μέσα στις επιλογές τους.

Δημήτρης Καραμάτσος

* * *

Σημαντική επιστημονική διημερίδα για τα αρχαία της Θράκης Παρασκευή, 10 Ιανουάριος 2014

Το Ιστορικό Μουσείο Αλεξανδρούπολης συνεχίζει και φέτος τον 5ο κύκλο ομιλιών και διαλέξεων με τίτλο: «Γνωριμία με προσωπικότητες από το χώρο της επιστήμης και του πολιτισμού», που διοργανώνει κάθε χρόνο με μεγάλη επιτυχία.

Ο 5ος κύκλος ομιλιών και διαλέξεων έχει θέμα : «Η Αρχαιολογική Έρευνα στη Θράκη».

Η έναρξη πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 10 Ιανουαρίου 2014 με χαιρετισμό του Προέδρου του Ιστορικού Μουσείου Αλεξανδρούπολης κ. Νικολάου Πινάτζη.

Στη διημερίδα συμμετείχαν αξιόλογοι αρχαιολόγοι και επιστήμονες, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην αρχαιολογική έρευνα που έχει πραγματοποιηθεί στην περιοχή της Θράκης.

Συγκεκριμένα οι εισηγητές της διημερίδας με αλφαβητική σειρά είναι:

Η κ. Κωνσταντίνα Καλλιντζή, αναπληρώτρια Προϊσταμένη της ΛΑ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, η οποία μίλησε με θέμα «Αγροικίες και αγρότες στα αρχαία Άβδηρα».

Ο συμπατριώτης μας, κ. **Γεώργιος Καραδέδος**, αρχιτέκτονας, αρχαιολόγος και τέως καθηγητής στο Α.Π.Θ., ο οποίος ανέλυσε το θέμα «Από το ελληνικό θέατρο στη ρωμαϊκή αρένα μέσα από τα θέατρα της Μακεδονίας και της Θράκης (εξέλιξη, ακουστική, σκηνογραφία, μηχανολογικός εξοπλισμός)».

Ο κ. Ματθαίος Κουτσουμανής, αρχαιολόγος της ΙΘ' ΕΠΚΑ, με θέμα «Πλωτόπληνη... το κτήριο με τα ψηφιδωτά δάπεδα».

Ο κ. Δημήτριος Μάτσας, Προϊστάμενος της ΙΘ' ΕΠΚΑ, με θέμα «Οι Μεγάλοι Θεοί της Σαμοθράκης».

Ο κ. Διαμαντής Τριαντάφυλλος, Επίτιμος Έφορος Αρχαιοτήτων, οποίος αναφέρθηκε στη «λατρεία του Ήρωα Ιππέα στο χώρο της Θράκης».

Η κ. Πολυξένη Τσατσπούλου, αρχαιολόγος της ΙΘ' ΕΠΚΑ, με θέμα «Η αρχαία Ζώνη και η διαχρονική πολιτιστική της παρουσία».

* * *

Ανακοινώσεις - Δελτία Τύπου

Από ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ του ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ πληροφορούμαστε ότι:

1. Εντάσσεται στο Πρόγραμμα LEADER 4 Έργων του Δήμου Αλεξανδρούπολης η Ανακατασκευή του πρώην Δημοτικού Σχολείου στον Οικισμό Κοίλα της Δημοτικής Ενότητας Φερών (συνολικού κόστους 137.000 ευρώ).
2. Εκδόθηκε Ψήφισμα Διαμαρτυρίας για την επικείμενη συγχώνευση - μεταφορά Εργαστηρίου Ελέγχου Ποιότητας Γάλακτος (Ε.Ε.Π.Γ) της Θράκης στη Δράμα. Στο Ψήφισμα αναφέρεται ότι α) «η απόφαση αυτή είναι απαράδεκτη, καθώς αποτελεί ένα ακόμη βαρύ πλήγμα για την ευρύτερη περιοχή της Θράκης, μιας αμιγώς γεωργοκτηνοτροφικής περιοχής», β) «οι χιλιομετρικές αποστάσεις είναι μεγάλες για τους παραγωγούς της Θράκης, ...οι οποίοι εξυπηρετούνται από το Εργαστήριο Ελέγχου Ποιότητας Γάλακτος (Ε.Ε.Π.Γ) της Θράκης, που εδρεύει στη περιοχή Λουτρά της Δ.Κ. Τραϊανούπολης ...και το κόστος μεγάλο». Το Ψήφισμα καταδικάζει την απόφαση αυτή, που τη θεωρεί «στοχευμένη» και καταγγέλλει ότι πλήττει τα συμφέροντα των παραγωγών της Θράκης.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Καλλικράτη συνέχεια

Απάντηση του Νικόλαου Γκότση σε άρθρο του Πάσχου Μανδραβέλη

Κύριε Μανδραβέλη, σας είχα εξηγήσει τις καταστροφικές συνέπειες της εφαρμογής του Καλλικράτη, όχι σε Ελληνικό έδαφος αλλά στην χερσόνησο της Καλλιπόλης. Όταν πηγαίναμε στην Μάδυτο, μαζί με τον συνάδερφό σας κ. Σεραφεΐμ Φυντανίδη, τότε που ακόμα σχεδίαζόταν. Δεν ήμουν μάντης, απλώς έλεγα αυτό που ήξερε και ο κάθε αυτοδιοικητικός της επαρχίας. Δυστυχώς για την Επαρχία οι συνέπειες είναι καταστροφικές. Ίσως η μόνη έκφραση που θα ταιρίαζε απόλυτα και θα ασεκόνιζε την πραγματική διάσταση αυτού του μορφώματος, συνοψίζεται σε μια έκφραση. «Ρημάζει η ύπαιθρος». Η ετεροδιοίκηση σε όλο της το μεγαλείο.

Γιατί δεν λέτε την αλήθεια ότι απλώς ήθελε ο κατά τα άλλα αυτοδιοικητικός Ραγκούσης να πουλήσει μεταρρύθμιση στην Γερμανία; Γιατί δεν λέτε ότι όμοιο αυτοδιοικητικό μοντέλο δεν υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι αυτό το μόρφωμα αποτελεί πατέντα Ραγκούση; Πώς είναι δυνατόν να συνενώνεις αγροτικούς Δήμους με μεγάλα αστικά κέντρα; Σε ποια πανεπιστήμια γίνεται η διδασχά ότι τα ανάμοια συνενώνονται;

Ότι χρειάζονταν μεταρρύθμιση ο κώδικας της τοπικής αυτοδιοίκησης αυτό το γνωρίζαμε και το αντιλαμβανόμαστε. Μπορούσαν να επέλθουν όμως και χωρίς την βάνουση αλλαγή του χωροταξικού. Μπορούσαν να μειωθούν οι σύμβουλοι στα Δημοτικά συμβούλια, οι Αντιδήμαρχοι, να γίνουν συνενώσεις επιχειρήσεων κλπ. Πιστεύετε τώρα ότι στην ουσία η πολιτεία γλύτωσε χρήματα; Πόσες θέσεις γενικών γραμματέων δημιουργήθηκαν; πόσες θέσεις συμπαραστατών των Δημοτών; Κατά πόσο αυξήθηκαν οι ειδικόι συνεργάτες των Δημάρχων που συναρτάνται με τις θέσεις των Αντιδημάρχων; Και όλα αυτά, με την βούλα του Καλλικράτη.

Διαβάζοντας και τα σχόλια των παραπάνω κυρίων που δεν γνωρίζω, μου δίνουν την εντύπωση πως είναι χιλιόμετρα μακριά από την αυτοδιοίκηση. Προτείνουν κατάργηση Δημοτικών Ενοτήτων, αλλά και άλλη μείωση του αριθμού του Δήμου και διάφορα άλλα τέτοια οραία πράγματα. Εγώ θα σας προτείνω και κάτι άλλο. Να έχουμε ένα δήμο ανά νομό και αν δεν σας βολεύει, όλους εσάς στο ιδιαίτερο κράτος των Αθηνών, που ζείτε μέσα σε μια δική σας πραγματικότητα, να έχουμε έναν Δήμο σε επίπεδο Περιφέρειας. Ξέρετε πόσα χρήματα θα σας περισσέψουν ακόμη; Δεν μπορείτε να αντιληφτείτε ότι ο συγκεκριμένος ποτέ δεν ωφέλησε κανέναν. Οι απόψεις σας είναι σεβαστές, αλλά η ζημιά που γίνεται στην ύπαιθρο χώρα θα χρειαστούν χρόνια για να διορθωθεί.

Ο Καλλικράτης θα καταρρεύσει από μόνος του. Ο κ. Ραγκούσης με τους συνεργάτες του, κατόρθωσε να σπλώσει το όνομα ενός μεγάλου αρχαίου αρχιτέκτονα, που σε αντίθεση με εκείνον, αυτός υπήρξε Αρχιθύτης της αυτοδιοίκησης της πατρίδας μας. Υπήρξε δηλαδή αυτός που πρώτος θύσισε την αυτοδιοίκηση στην πατρίδα μας.

Ποίηση του Δημ. Κοσμίδη Αδελφική παρακαταθήκη

Από τον συμπατριώτη μας Γιάννη Κοσμίδη πήραμε μια αξιόλογη ποιητική Συλλογή, αδημοσίευτη, του αδελφού του Δημήτρη, που ζούσε στη Γερμανία.

Ο Γιάννης θεώρησε καλό, στη μνήμη του αδελφού του, να δημοσιευθούν κάποια από αυτά τα ποιήματα στην εφημερίδα μας τη «ΒΗΡΑ».

Ευχαρίστωε η εφημερίδα μας ανταποκρίνεται στην επιθυμία του (όπως εξάλλου μας γράφει ήταν και επιθυμία του εκλιπόντος να επικοινωνήσει με το Σύλλογό μας) και δημοσιεύουμε δύο από αυτά σ' αυτό το φύλλο και επιφυλασσόμαστε να δημοσιευτούν και άλλα σε επόμενα.

Ο Δημήτρης Κοσμίδης γεννήθηκε στις Φέρες στις 15/8/1937 και πέθανε στη Γερμανία στις 7/3/2013. Όπως μας γράφει ο αδελφός του ο Δημήτρης, αναγκάστηκε για πολιτικούς λόγους να ξενιτευτεί το 1961. Ακολούθησε τη μοίρα μυριάδων συμπατριωτών μας, που σπούδασαν, εργάστηκαν και πρόκοψαν στην αλλοδαπή.

Πεδία των σπουδών του υπήρξαν η ελληνική φιλολογία, η ιατρική, οι εκτυπώσεις και οι εκδόσεις επιστημονικών συγγραμμάτων. Κατείχε άπταιστα τη γερμανική γλώσσα και εργάστηκε ως συντάκτης εκδοτικού οίκου. Συνέγραψε λυρική ποίηση και πεζά στην ελληνική και στη γερμανική γλώσσα. Δημοσιεύτηκαν εργασίες του σε περιοδικά και ανθολογίες. Έκανε δύο εκδόσεις ποιημάτων του στη γερμανική γλώσσα. Είναι πολύ δύσκολη η επιλογή. Τα ποιήματα του Δημήτρη μιλάνε στην καρδιά. Βαθιά συναισθηματικά, πολλά από αυτά βιωματικά. Πηγή έμπνευσης η ξενιτιά, οι δυσκολίες της, η διαφορετικότητα, ο ρατσισμός, τον απασχολεί ο χρόνος που χάνεται, η ζωή που φεύγει, τα γηρατειά που έρχονται. Το φως, ο ήλιος, η θάλασσα, τα χρώματα της πατρίδας και η νοσταλγία κυριαρχούν στα ποιήματά του.

Διαλέξαμε το ποίημά του «Πόσο μου λείπουν», ένα ποίημα γεμάτο νοσταλγία για την πατρίδα που άφησε πίσω του και με την ευκαιρία της παγκόσμιας ημέρας ποίησης, που γιορτάζεται στις 22 Μαρτίου, το ποίημα «Ποίηση».

(Δεν είμαι ούτε φιλόλογος ούτε κριτικός. Όμως με άγγιξε η ποιήσή του, με συγκίνησε βαθύτατα και η ενέργεια του αδελφού του, που θέλει, επιθυμεί να μας κάνει κοινωνούς στην ποιητική δημιουργία του αδελφού του και να μπορέσει ο αποθανών να συνομιλήσει μαζί μας, κάτι που δε μπόρεσε να κάνει όσο ζούσε).

Μαρία Λαζίδου-Κατσελίδου

Πόσο μου λείπουν!

Ο ήλιος εκείνος της πανέμορφης χώρας τ' ουρανού και της γης της δικής μου πατρίδας κι εκεί το φεγγάρι της νύχτας καμάρι στο ουράνιο λιμάνι των μυριάδων αστέρων που φέγγουν ανέαυα κάθε μία πτυχή (Εκείνος ο τρούλος ο αραχνούφαντος θόλος εκείνο το χρώμα το διαπεραστικό κι απαλό των ματιών η γαλήνια της ημέρας χαρά στο χόμα το άγιο - της Ελλάδας τη γη)

Εκείνη η γη - η πανώρα γη των προγόνων η γη των θεών των ποιητών και σοφών του πολιτισμού των γραμμάτων των τεχνών η γη της προόδου, της δημιουργίας και ιστορίας της λευτεριάς, της ομορφιάς και της χαράς η γη του πνεύματος μεγάλων δημιουργών

Το χρώμα το ελληνικό του χωριού, η κρύα πηγή η θάλασσα η μαβιά - τ' ουρανού το γαλάζιο η φιλοσοφία στο καφενείο, ο περίπατος στην πλατεία η μυροδιά του λιβανιού, οι λαμπάδες στην εκκλησία του βουνού του θυμάρη, το δεντρολίβανο, η ρίγανη τα γραφικά ακρογιάλια, της γειτονιάς ο ψαράς του Λόγου και της Γλώσσας η ασύγκριτη ομορφιά Μου Λείπουν πολύ - μακριά τους δεν αντέχω πια.

Δημήτρης Κ. Κοσμίδης 08.02.1983

Ποίηση

Όταν το βλέμμα σου βαθιά καρφώνειε στις θάλασσες τα μπλάβα μάτια την ώρα που το πλοίο αφήνει το λιμάνι και στα κατάρτια του πετούν οι γλάροι είναι ποίηση

Όταν ανάλαφρα τα βήματα σε φέρνουν στους ανθισμένους κήπους του Απρίλη κι εσύ με παιδική χαρά σκύβεις πάνω απ' τα ποικιλόχρωμα λουλούδια είναι ποίηση

Όταν κοιτάξεις το ψηλό βουνό να ορθώνεται περήφανο μπροστά σου και οι κορφές του να σφηνώνουν στο γαλανό το σώμα τ' ουρανού είναι ποίηση

Όταν το βλέμμα σου πάει ταξίδι πάνω απ' τα κυματίζοντα στάχνα στ' απέραντα της φαντασίας μέρη και προστάτης τους στέκει ο ήλιος είναι ποίηση.

Δημήτρης Κ. Κοσμίδης Stuttgart, 05.10.1991

Η προσφορά της Θράκης στον απελευθερωτικό αγώνα της Επανάστασης του 1821

Συνέχεια από σελ. 1

σολόγγι κ.α., σύμφωνα με τα καταγεγραμμένα ιστορικά αρχεία και βοήθησαν στην απελευθέρωση άλλων τόπων τόσο στη Νότια Ελλάδα όσο και στη Βόρεια, όπως στην απελευθέρωση της Θάσου.

Μεγάλη ήταν η συμβολή των Θρακιωτών επίσης στον αγώνα στη θάλασσα, ιδιαίτερα των κατοίκων της Αίνου, που λόγω της θέσης της ήλεγχε τα στενά του Ελλησπόντου. Έχουμε ξαναγράψει και είναι γνωστή η προσφορά στον κατά θάλασσα αγώνα από την οικογένεια του Χατζή-Αντώνη Βιζβίζη και της συζύγου του Δόμνας και πολλών άλλων ναυτικών από την Αίνο, που έδωσαν τη ζωή τους, αλλά και στην στεριά υπήρξε επανάσταση και ένοπλη πάλη.

Επίσης στον αγώνα του έθνους πρόσφεραν πολλά και γυναίκες Θρακιώτισσες, οι οποίες αναφέρονται σε πολλές ιστορικές πηγές και μελέτες. Άλλες συνόδευσαν τους άντρες τους στην κάθοδο στη Νότια Ελλάδα, άλλες αγωνίστηκαν μεταφέροντας πολεμοφόδια στους άνδρες τους, όπως συνέβη στην περίπτωση των γυναικών των Λαβάρων, όταν η Πύλη έστειλε μεγάλες στρατιωτικές δυνάμεις για την καταστολή της επανάστασης που είχε κηρυχθεί στην περιοχή.

Συμπατριώτισσες, συμπατριώτες,

οφείλουμε ευγνωμοσύνη πραγματική σε όλους αυτούς τους ήρωες της πατρίδας μας, και μάλιστα της ιδιαίτερης πατρίδας μας της Θράκης. Ο αγώνας τους υπήρξε τεράστιος τόσο σε υλικό επίπεδο προσφοράς όσο και σε επίπεδο έμψυχου υλικού, που προσφέρθηκε θυσία, για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι και να χαϊρόμαστε την ελευθερία μας. Οφείλουμε να είμαστε πάντοτε προσεκτικοί και έτοιμοι να διαφυλάξουμε τα αγαθά της ελευθερίας και της εθνικής ανεξαρτησίας τόσο για μας όσο και για τα παιδιά μας και τις επερχόμενες γενιές.

Η Συντακτική Επιτροπή

Από το Πάθος, στο Πάσχα-Ανάσταση-Λαμπρή

Συνέχεια από σελ. 1

Ο χρόνος συρρικνώνεται, το παρελθόν ως ιστορικός χρόνος παύει να υφίσταται στον λατρευτικό χρόνο των ακολουθιών της Μ. Εβδομάδος και αφού «σήμερον κρεμάται επί ξύλου» κι εμείς σήμερον «προσκυνούμεν τα Πάθη» Του, σήμερον ζούμε τα γεγονότα, γιατί συμπάσχουμε μαζί Του. Συμπάσχουμε όχι για ένα ιστορικό γεγονός, που θα ήταν αναχρονιστικό να ληψηθούμε και να συμπάθουμε μαζί Του για κάτι που έγινε πριν από δυο χιλιάδες χρόνια αλλά συμπάσχουμε, γιατί ζούμε την πάλη αυτή κατά του θανάτου, γιατί είναι η ίδια πάλη που ανανεώνεται και αναπαράγεται ως γεγονός στην προσωπική ζωή του καθενός μας και στην ζωή του σώματος της Εκκλησίας. Ο θάνατος ως καθημερινός καρπός της αμαρτίας είναι παρών στη ζωή μας και μας απειλεί.

Η συμπόρευσή μας με τον Χριστό είναι η απόδειξη ότι συμμετέχουμε στον αγώνα Του και την αγωνία Του και αγωνιζόμαστε μαζί Του πρόσωπο προς πρόσωπο εναντίον του θανάτου και της φθοράς, προσδοκώντας «Ανάσταση νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνας». Είναι μια συμπόρευση πνευματική των μελών του σώματος της Εκκλησίας, που βιώνουν τα γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδος ως προσωπικά γεγονότα, στην προσωπική ζωή τους, όπου η ζωή του Χριστού και η πάλη Του προβάλλονται στην προσωπική τους πάλη κατά της φθοράς και της αμαρτίας.

Χωρίς αυτή την συμμετοχή δεν βιώνεται το γεγονός των Παθών και της Ανάστασης. Η Ανάσταση είναι η νίκη κατά του θανάτου αλλά και η χαρά των πιστών, γιατί η νίκη αυτή είναι ο προάγγελος και της δικής μας ανάστασης και της δικής μας νίκης, αφού μας έδειξε ο δικός μας υπογραμμιστός τον δρόμο και τον τρόπο, για να πετύχουμε αυτήν την νίκη. Στο βαθμό που θα βιώσουμε τη συμμετοχή μας στο Πάθος, θα βιώσουμε και τη χαρά της Ανάστασης, τη χαρά της νίκης του Χριστού αλλά και της νίκης της δικής μας, αφού έχουμε τον οδηγό μας, που με ασφάλεια θα μας οδηγήσει στην νίκη και στη ζωή. «Δείτε ουν και ημείς... συμπορευθώμεν αὐτῷ και συσταυρωθώμεν... ἵνα και συζήσωμεν αὐτῷ», ψάλλουμε τη Μεγάλη Δευτέρα το βράδυ (ὄρθρος Μ. Τρίτης)

Η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί το επιστέγασμα της πορείας μας που ξεκίνησε με την έναρξη του Τριωδίου, συνεχίστηκε με την Μεγάλη Τεσσαρακοστή, έφθασε στο τέλος της με την Μεγάλη Εβδομάδα και σφραγίστηκε με τη νίκη της ζωής και πλέον στη ζωή μας παύει ο θάνατος να αποτελεί απειλή, αφού στη ζωή μας «ζωή πολιτεύεται», η πραγματική ζωή ανέτειλε από τον Τάφο.

Η ζωή, ο θρίαμβος της ζωής, είναι το χαρμόσυνο γεγονός που κάνει την προσωπική ζωή μας χαρούμενη, που δίνει στο γεγονός της Ανάστασης το στοιχείο του θριάμβου και της λαμπρότητας. Γι' αυτό η Ανάσταση ονομάζεται λαμπροφόρος Ανάσταση και ο υμνωδός αποκαλεί την Κυριακή του Πάσχα «λαμπροφόρο ημέρα της εγέρσεως». Ο λαός μας την αποκαλεί «Λαμπρή», γιατί είναι μια ημέρα που είναι φωτοφόρος, που λάμπει στο στερέωμα του ετήσιου γιορταστικού κύκλου ως ημέρα ορόσημο, ως ημέρα χαράς ανεκλάλητης. Η Λαμπρή παίρνει τη λάμψη της από τη νίκη του Χριστού και από τον τρόπο που οι πιστοί βιώνουν το γεγονός αυτό. Το βιώνουν με χαρά και αγαλλίαση, γιατί είναι στη φύση μας να απεχθανόμαστε τον θάνατο, είναι στη φύση μας να θέλουμε να ζήσουμε εσαεί αθάνατοι.

Αυτό είναι το στοιχείο των πιστών, των συνειδητών μελών της Εκκλησίας. Να επιτύχουν την αθάνατη ζωή, την αιώνια και ατελείωτη. Οι άνθρωποι πασχίζουν να κρατηθούν στη ζωή αυτή, να επιμηκύνουν τη βιολογική τους ζωή, ξεχνώντας ότι όσο και αν την επιμηκύνουν, όσα φτιασίδια και αν προσθέσουν στο βιολογικό τους σώμα, η φθορά και ο βιολογικός τους θάνατος είναι αναπόφευκτος. Ο χρόνος βιώνεται στην προσωπική ζωή του καθενός με τρόπο προσωπικό και είναι αμείλικτος εχθρός του ανθρώπου, γιατί οδηγεί με ακρίβεια προς το βιολογικό τέλος. Για τον πιστό όμως ο χρόνος έχει τη δική του σχετική αξία, όπως και ο θάνατος ο βιολογικός παύει να είναι το φόβητρο, γιατί η ζωή η ατελείωτη, που ανέτειλε από τον Τάφο του Χριστού, είναι ο προορισμός μας, που, στον βαθμό που το συνειδητοποιούμε, είναι η αληθινή μας πατρίδα. Γιατί για τον πιστό το αληθινό κέρδος είναι η πορεία προς τη ζωή, που είναι ο Χριστός, και η αιώνια ζωή, που θα κερδίσει μετά τον βιολογικό θάνατο, όπως έγραψε ο Απόστολος Παύλος προς τους Φιλιππησίους (1, 21): «Εμοί γαρ το ζην Χριστός και το αποθανείν κέρδος» και (1, 23) «την επιθυμίαν έχων εις το αναλύσαι και συν Χριστώ είναι πολλώ γαρ μάλλον κρείσσον». Δεν επιγύνασθε να φτάσουμε νωρίς στο τέλος αλλά το «συν Χριστώ είναι» αποτελεί τον υπέρτατο στόχο των πιστών. Η Ανάστασή Του είναι η απαρχή και της δικής μας ανάστασης.

Καραμάτσκος Δημήτρης
Μάστερ Ορθοσκευολογίας

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Η ΒΗΡΑ»

Συνέχεια από σελ. 1

βήματα, νοιώσαμε τα πρώτα συναισθήματα.

Το ταξίδι αυτό, γεμάτο αναμνήσεις, δημιουργεί και την ανάγκη ύπαρξης ενός συνδετικού κρίκου, μιας γέφυρας που να ενώνει το χτες με το σήμερα, την ιδιαίτερη πατρίδα μας, τις Φέρες και τα χωριά της, με τον τόπο της σημερινής μας κατοικίας.

Έτσι, υπακούοντας στην ρομαντική αυτή πρόκληση και ψυχική αναγκαιότητα, κάποιοι συμπατριώτες μας, που θα τους χαρακτήριζα άφοβα πρωτοπόρους, είκοσι (20) χρόνια πριν, βρέθηκαν εδώ στην Αθήνα και ίδρυσαν έναν σύλλογο.

Μπόλιασαν την αγάπη τους για την πατρίδα με το πάθος τους για τα πολιτιστικά πράγματα και έτσι γεννήθηκε Η ΒΗΡΑ που δικαιοματικά πήρε το όνομα του παγκόσμιου μνημείου, του συμβόλου του Βυζαντινού πολιτισμού, της μονής της ΒΗΡΑΣ, που έχουμε την ευτυχία να βρίσκεται στην ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Ο Νίκος Γκότσης στο βήμα.

Τότε λοιπόν στις 23 Μαρτίου 1993 έγινε η πρώτη συνεδρία της προσωρινής διοικούσας επιτροπής. Πρωταγωνιστές με πρόεδρο την Μαρία Κανδύλη η Κατερίνα Μουρτσινοπούδη, η Σοφία Τσαμτσάκη, ο Δημήτρης Σιαρβαρλής, ο Δήμος Περτσίνης, ο Νίκος Βογιατζής και ο Θανάσης Τσακίρακης.

Αργότερα στις 12 Ιανουαρίου 1994 συγκροτήθηκε το πρώτο κανονικό Δ. Σ. με πρόεδρο τον αείμνηστο Δημήτρη Κοδοσάκη, τον οποίο πλαισίωσαν οι Δημήτρης Μπάρλας, Μαρία Κανδύλη, Μαρία Λαζίδου, Κατερίνα Ηλιάσκου, Λευτέρης Μπαμπασιδής και ο επίσης αείμνηστος Ιωσήφ Δανάκης.

Οι ανήσυχτοι όμως συμπατριώτες δεν έμειναν εκεί. Το 1996 αποφάσισαν και έστησαν μια εφημερίδα παρά τα τεράστια προβλήματα που ενέχουν τέτοιες προσπάθειες από ερασιτέχνες. Όμως η αγάπη γι' αυτό που κάνεις, το πάθος να πετύχεις αυτό που μοιάζει ακατόρθωτο νίκησαν. Και να σήμερα φθάσαμε στο 100^ο φύλλο.

Πρωτίστως επιθυμώ να αναφέρω τους πέντε συμπατριώτες μας που διετέλεσαν μέλη των Δ. Σ. του συλλόγου και που δυστυχώς δεν είναι πια μαζί μας, σαν ελάχιστο φόρο τιμής και αναγνώρισης. Δεν είναι πια στη ζωή ο πρώτος πρόεδρος του συλλόγου Δημήτρης Κοδοσάκης και οι Δανάκης Ιωσήφ, Μπογιατζής Παύλος, Παρασάκης Γιώργος και Νίκη Παρασάκη. Ας είναι αιωνία η μνήμη τους.

Βράβευση του Μιλπάνη Αλέξανδρου από τον Βουλευτή Έβρου Μαρίνο Ουζούνδη.

Θα ήταν παράλειψη αν δεν αναφέραμε ορισμένες δράσεις του συλλόγου, ο οποίος πέραν του ότι αποτελεί για όλους μας σημείο αναφοράς στην επαφή μας με τα χωριά μας, έχει και άλλες δράσεις.

Ο σύλλογος πρώτα απ' όλα απέκτησε μόνιμη στέγη και γραφεία. Διοργάνωσε εκδρομές, παρουσίασε βιβλία συμπατριωτών μας, τίμησε διακριθέντες συμπατριώτες μας, συμμετέχει στις εκδηλώσεις της Πανθρακικής Ομοσπονδίας και άλλων συγγενικών συλλόγων και εκδίδει ανελλιπώς την εφημερίδα με ποικίλο περιεχόμενο και προβολή των προβλημάτων αλλά και των επιτευγμάτων των συμπατριωτών μας.

Εδώ θέλω να κάνω ειδική μνεία στον συμπατριώτη μας τον Τάσο Γεωργιάδη για τις άοκνες προσπάθειές του μαζί βέβαια με την συντακτική επιτροπή, για την έκδοση της εφημερίδας.

Σήμερα λοιπόν εμείς του σημερινού Δ. Σ., θα τιμήσουμε όλους όσους έφθασαν τον σύλλογο και την εφημερίδα έως εδώ. Δηλαδή 20 χρόνια σύλλογος και 100^ο φύλλο εφημερίδας. Παράλληλα θα κόψουμε και την πίτα μας, τηρώντας το παραδοσιακό μας έθιμο.

Οι περισσότεροι είστε εδώ, εξακολουθείτε να είστε τα ζωντανά κύτταρα του συλλόγου και συνεχιστές του έργου των παλαιότερων. Εκδηλώνουμε το σεβασμό μας, τις ευχαριστίες μας και σας θέλουμε πάντα κοντά μας.

Σήμερα επίσης θα βραβεύσουμε και παιδιά συμπατριωτών μας που πέτυχαν να εισέλθουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ευχαριστούμε πολύ όλους εσάς που μας τιμάτε με την παρουσία σας, ευχαριστούμε όσους που με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας συμπαρυστέκονται, ευχαριστούμε τους συνδρομητές της εφημερίδας μας (θα θέλαμε κάποιοι να είναι πιο τακτικοί στις συνδρομές τους, αφού η εφημερίδα στηρίζεται αποκλειστικά σ' αυτές) στην Ελλάδα και στον κόσμο ολόκληρο.

Χαιρετίζουμε όλους τους συμπατριώτες μας και συγγενείς μας στην ιδιαίτερη πατρίδα, από τους τοπικούς άρχοντες μέχρι τον τελευταίο κάτοικο του πιο απομακρυσμένου χωριού.

Σας ευχόμαστε καλή και δημιουργική χρονιά με λιγότερα προβλήματα και περισσότερη αγάπη, αλληλεγγύη και προκοπή σε σας προσωπικά και στις οικογένειές σας. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ.

Στη συνέχεια κάλεσε την πρώτη εν ζωή πρόεδρο του συλλόγου κυρία Μαρία Κανδύλη να προσέλθει στο βήμα και να απευθύνει ένα χαιρετισμό.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε βραβεύσεις όλων των εν ζωή διατελεσασών προέδρων (όλες γυναίκες) και απονομή ειδικού αναμνηστικού μεταλλίου, στην μία όψη του οποίου απεικονίζεται το στολίδι της Θράκης, η Παναγία Κοσμοσώττερα.

Μετάλλιο απονεμήθηκε στις διατελέσασες προέδρους, κυρίες Κανδύλη Μαρία, Σηγλίδου Βέτα, Νεδέλτσου Μυρσίνη και Λαζίδου Μαρία.

Κατόπιν απονεμήθηκε Μετάλλιο στα μέλη των Δ.Σ., στους: Μουρτσινοπούδη Κατερίνα, Σιαρβαρλής Δημήτρης Τσιαμτσάκη Σοφία, Περτσίνης Δήμος Βογιατζής Νίκος, Τσακίρακης Αθανάσιος Μπάρλας Δημήτρης, Ηλιάσκου Κατερίνα Μπαμπασιδής Λευτέρης, Παπάζογλου Ηρώ Κανελλάκης Γιώργος, Δεμερτζοπούλου Ταρσή Περτσίνη Μαρία, Παπαδημητρίου Αντώνης Ζαχαράτος Αγαμέμνων, Φουτζιτζή Δώρα Παπαδόπουλος Αυγερινός, Σαργιανίδου Άννα Λαζίδου Τριάδα, Νατσιδίου Ευαγγελία Γκίκας Πέτρος, Κυριαζίδου Δήμητρα Δουδουλακάκη Άννα, Μακρή Ελευθερία Καραμάτσκος Δημήτρης, Τσιότρας Λευτέρης Γεωργιάδης Τάσος

Πούλος Πασχάλης, Χατζηλαζάρου Σάκης Κουρτίδου Βάγια, Κυτόπουλος Νίκος και ο ανταποκριτής μας στις Φέρες Νίκος Γκότσης.

Με αναμνηστική πλακέτα τιμήθηκαν και τα παιδιά των συμπατριωτών μας που πέτυχαν στις εξετάσεις τους σε πανεπιστημιακές σχολές:

- 1) ΙΩΑΝΝΑ ΜΙΣΑΡΙΑΗ του Ευαγγέλου και της Πολυξένης για την εισαγωγή της στην Ιατρική Σχολή Ηρακλείου Κρήτης.
- 2) ΜΙΛΠΑΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ του Αναστασίου και της Μαρίας για την εισαγωγή του στο Τμήμα Χημείας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
- 3) ΜΑΞΟΥΡΗ ΓΙΑΝΝΗ του Μιχαήλ και της Πετρούλας για την εισαγωγή του στη Νοσηλευτική Σχολή Τ.Ε.Ι. Λιδυμωτίχου.
- 4) ΖΑΧΑΡΑΤΟ ΙΩΑΝΝΗ του Νικολάου και της Ιωάννας Μπογατά για την εισαγωγή του στο Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Πειραιά.

Ακολούθησε η τελετή για την Κοπή πίτας και κατόπιν μουσικό πρόγραμμα με γκάντα και θρακιώτικη λύρα και φυσικά χορός και κέφι πολύ.

Και του χρόνου με υγεία....